

ITXASOA

I

Eguzkiz bete balitzaio-re
une gezala
garden jori ta sotillago ez
itxas zabala,
badirudi gaur maitaro bere
barrengo itzala
goi-oztiñeko leñuru batez
argitu dala.

Alatz urdiña! Zer ezta emen...
zer, nungo zori...?
itxaso berdin onek irripar
gozoago dagi;
ta noiznai bere apar-xareaz
eule maitari,
laxtan txuri bat ematen dio
Donostiyari

Arrantzalien lagun gaur, eta
biyar illobi,
inork esan orren aldakor danik
urdin-soill ori?;
marmario ta jolas ariñez
orain emeki
urbildu arren agiyan etsai
liteke sarri.

II

Orduan goibel... izugarrizko
indarrez azun,
tximitst, aize ta kemen guziyak
arturik lagun
odoi-mordoren errai belzetik
!an dator illun,
an drtor gainka orro ta txistu,
durun ta durun!

Arkaitza jo-ta lertzen danean,
ostera bere
seta makurrez gero ta geigo
atzetik beste
ur-mendi-sallak tontorka datoz
lerkoi, asarre,
lur'tar guzien gañez erabat
irauli zale.

.....

Intziri sakon egille beti,
naiz osin-arro, naiz ugin-bare
zerbaiten biotz eskutuko zu
idaroki-gaitz betea zaude!

¡Ama, nun zaude?

Emendik urrun..., Ameriketán,
nebillen garaiz ez nuan uste
etorkizunak zekarizidanik
zoritarrez gaur ainbat atsege.
Goiz argi batez jayotetxera
eldu naiz, bañan... jama, nun zaude?
Erantzunik ez!..., erantzun ordez
pozka guziak ixillun daude!
Arrezkero ni burutik nastu
banitz bezela, kez karen mende,
il zan amalxo maitea nnn dan
galdezka nabil aterik-ate;
f'adur beltzaren zaunka larriak
atalondotik uxatze'naute.

Etxe inguruko lizarren ostu
bakanak orain udazkenean
aizeak jo ta ixipelet illen
antzera zurbil darortzenean...
txantxangorri bat ni bezin estu
adar billuzi baten gañean
txikoa dago... negarrez bere
kabi sollaren aldamenean.
¡Txori gaxoa: ezaitle ixildu,
biyok erabat jardun gaitean;
zu bezelaxe larri nago-ta
nere barrengo negu beltzean
zorigaitzaren txantxangorriyak
negar dario arantz artean!

Arrese'tar' Ometeri